

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Henrici Valesii Annotationes In Excerpta Ex Historia Ecclesiastica Theodori
Lectoris. In Librum Primum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

HENRICI VALESII
ANNOTATIONES
IN EXCERPTA
EX HISTORIA ECCLESIASTICA
THEODORI LECTORIS.
IN LIBRUM PRIMVM.

Pag. 551.

EΙς λευκὸν ποταμὸν ἐπέπεσε. Theodosius A junior exercendi corporis causa ex urbe regia egressus, cum inter venandum ex equo prolapsus esset, in fluvium Leucum decidit. Unde extractus & lectica Constantinopolim re- vectus, sequenti nocte è vivis excessit, ut scribit Auctor Chronici Alexandrini. Leucus ergo flavius fuit haud procul Constantinopoli, à candore aquarum ita dictus, ut Melas à nigredine. Idem porro esse videtur quem Lycum vocat Cedrenus in Claudio, ubi de Apollonio Tyanenſi, ita scribit: καὶ λυκὸν ἢ ποταμὸν ἐσχίσθησαν, ὥστε μὴ πλημμυρίζοντα τὸ βυζάντιον ναταλὸν ἴνα δεῖται, id est, Lycum quoque amnem magicis quibusdam figuris & incantationibus consecravit, ne exundans Byzantium urbi exitium aut noxam inferret. Lycus etiam dicitur in Originibus Constantinopolitanis pag. 73. ubi infra templum Apostolorum fluxisse dicitur.

Pag. 552.

αζ. κανόνων. Certè in editione Moguntina totidem numerantur Canones Concilii Chalcedonenſis. Græci tamen addunt præterea Canonem vicessimum octavum, qui est de privilegiis sedis Constantinopolitane.

πολλὰ κατορθώματα. Hunc locum Theodori Lectoris descripsit Theophanes in Chronico p. 91. hoc modo: πολλά ποιήσασα κατορθώματα.

ἢ γὰρ κοσμητικῶν, ἢ ὁδογηγῶν. Tres Basilicas in honorem beatæ Mariæ Virginis Pulcheria ædificavit Constantinopoli, seu potius juxta urbem Constantinopolim. De quibus videndus est Nicephorus in libro 14. cap. 2. & in lib. 15. cap. 14. In Hodegis quidem deposuit imaginem Deiparæ, quàm à B. Luca Evangelista depictam Eudocia Augusta ad Pulcheriam transmiserat, ut Theodorus noster paulò ante scripsit; καὶ ὁ δασύς οὐ λυκῶν. καθίσταται. C verbum καθίσταται proprie dicitur de pictore qui præsentem aliquem depingit, quem ipse oculis contempletur. Utitur eodem verbo Nicephorus in libro 15. capite citato: καὶ λυκῶν ὁ θεὸς δασύς οὐ λυκῶν. καθίσταται. Ἐπεὶ ἔτι καὶ τὴν

τύπον ὁρώμενος, καὶ πλεὺς ἄλλων τῆ μορφῆ ἐπιείσθη. Dicta porro est hæc Basilica Hodegorum, eo quodd cæci, meritis beatæ Virginis ejus illie imago erat depōsita, visum recuperarent, nec amplius ὁδογηγῶν, id est, ductore opus haberent, ut docet Codinus in libro de originibus Constantinopolitanis pag. 41. editionis Regiæ. Unde lucem accipiunt verba Nicephori quæ proximè sequuntur, ἠντιεὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῆ βασιλικῆς λεγομένης ὁδογηγῶν τὸ ἐκ δειῶν τελευτήσαν ἄντὴν διεσπάρησεν. Id est: Hæc imago primum in loco qui tribunal dicitur, miraculum illud quod hæcenus ab illa fieri solet, perpetravit. Quibus verbis indicat Nicephorus, sua etiam ætate cæcos ad illam imaginem Deiparæ, lumen oculorum recuperasse.

ἀνατόλιον ἢ ἐπιτροπικὸν ἄστρον. * Scribo ἀποστρέψαν vel ἀποστρέψατο, id est: Anatum vero urbis Episcopum hortatus est, ut juxta morem Episcoporum in urbis Regiæ à Tanro usque ad Campum, lecticâ vectus, ad supplicationem procederet. De supplicationibus publicis quæ fiebant in Campo, videndus est Cedrenus & reliqui Chronographi, in rebus Theodosii junioris, ubi agunt de Proclo Constantinopoleos Episcopo, & de hymno Trisagio primum instituto. Erat autem Campus iste in septimo, in quo milites exerceri solebant, ut docet Theophanes in Phocâ. Ubi etiam ætate Phocæ, Campum illum extra urbem fuisse testatur. Porro hic locus Theodori Lectoris extat etiam in Theophanis Chronico pag. 94. sed verbis paululum immutatis.

τῆς ἐπινοίας ἢ μὴ καὶ κατ' ἄλλο. Post hæc verba notandus est asteriscus. Desunt enim nonnulla, quæ sic suppleri possunt: ἐκτὴν ἢ ἐπιζῆς ἡμῶν ἐπιεικτέον. Id est: Sexto autem post die abii è via pridie Kalendas Februarias. Malè apud Theophanem in Chronico scriptum est pridie Kalendas Majas. Id enim refellit ipse Theophanes, qui paulò post scribit Leonem Marciano mortuo subrogatum fuisse mense Februario. Erat hic annus Christi 457.

x μιλια

μιλαρεία τινὶ ῥησάμεν. Hunc Theodori locum describit Nicephorus in cap. 16. libri 15. quibusdam adjectis in hunc modum : μιλαρεία τινὶ ἢ ἀσὸλῃ ῥησάμεν. οὐκ ἔστι τὰ καταζώγια τῶν μοναχῶν διρηθῆναι, ἐκάλει ἕκασον ἐξ ὀνόματι & ὄσιτος χροιστῶν ἐκ ἐπείνου καλᾶμεν. Id est, Fulgine nigroque colore oblitus, noctu circum Monachorum cellas obambulavit, singulos nominatim appellans, per calamum scirpeum excavatam. Sed difficultas hic se offert, cur Timotheus fulgine oblitus esse voluerit, qui se Angelum esse fingebat. Neque enim hic color Angelis convenit. Quare pro μιλαρεία libentius scripserim μαθηναρεία, ut legitur in Chronico Theophanis pag. 94. ubi hic locus Theodori describitur. Mihi quidem videtur Timotheus ob hanc causam cognominatus esse Alurus, id est Felis, quod instar Felis seu Aluri, noctu obambulare solitus esset.

Pag. 553. ὁ νισθινὸς λέει μύγα: ἰακωβ. Non dubito quin scribendum sit, ὅτι νισθινὸς λέει, &c. Sic enim incipere solent hujusmodi excerpta. Porro hunc Theodori locum descripsit Nicephorus in libr. 15. cap. 22. Sed graviter hallucinatur. Nam Jacobum Monachum qui Leonis Augusti temporibus vixit & encyclicis ejus respondit, confudit cum Jacobo Nisibeno qui Constantii temporibus vixerat, & miraculum illud de puellis canitie resperis perpetraverat, teste Theodorito in Philotheo. Porro ambo isti Jacobi patria Nisibeni fuerunt, ut notavi ad librum secundum Evagrii cap. 9.

ὁ κατὰ τὸ θαύμα πῶς τὴν πηλῶν. Scribendum videtur ὁ τῆτο τὸ θαύμα. ἐν τῷ φιλοθίῳ ἰσχυρῶν. Locus Theodoriti quem indicat Theodorus noster, extat in cap. 21. Philothei.

ἄρρηκα ἠτοιμάσα. Idem de se testatur Theodoritus in Historia Philotheo capite jam citato, pag. 866. editionis Jacobi Sirmundi κατεσκευάσα δε κατὰ τὸ θέλω ἐν τῷ τῶν ἀποστόλων καθιερῶν σημεῖο, &c.

συμφέρον γινόμενα. Hujus vocabuli significationem non intellexit Musculus, ut ex interpretatione ejus apparet. Sic enim vertit: Suffragatore ejus Acacio Orphanorum nutritore. Atqui σύμμελον hoc loco non significat suffragatorem. Quidem prodesse poterat Gennadio suffragium Acacii. σύμμελον dicebantur à Græcis, quicumque populi clerique suffragii simul nominati erant ad Episcopatum gerendum. Plures enim initio proponi consueverant, donec conspirantibus omnium suffragiis unus electus fuisset. Hi σύμμελον & σύμμελον dicebantur. Sic Theophanes in Chronico pag. 116. ubi de electione Palladii Episcopi Antiocheni loquitur, hæc addit συμμέμελον ἢ παλλαδίῳ ἢ ἰωάννῃ ἐκαστῶν ἢ ἀναστάσι. ὁ σιλντιῖαι. ὁ παλῶς βασιλεύσαι. Quæ interpretis, vir alioqui doctus & de litteris bene meritus, ita vertit: Cum Palladio etiam electi sunt Joannes Constantini, & Anastasius Silentiarius, &c. Sed vertendum erat. Unâ cum Palladio quorundam suffragiis nominati sunt Joannes Constantini filius, &c. Idem fere significat vocabulum συμμέμελον, de quo vido quæ notavi ad Hist-

Ariam Sozomeni. Porro hunc Theodori locum descripsit Nicephorus in cap. 16. libri 15. ubi vocabulum illud σύμμελον retinuit. Sed Joannes Langus illud non intellexit.

ἢ μὲν ἄλλοι ἐκκλησίας πάντα κομιζόμενοι. Descripsit hunc locum Nicephorus in cap. 22. lib. 15. Sed verba paululum immutavit hoc modo, ἀλλοὶ ἐκείνῃ πάντα ἢ καθ' ἑλὴν ἐκκλησίας κομιζόμενοι. Ubi notandum est Nicephorum majorem, Ecclesiam vocare ἢ καθ' ἑλὴν; non quod reliquæ Ecclesiæ huic subjactæ, non essent Catholice; sed per excellentiam quandam major Ecclesia Patriarchalis dicebatur Catholica. Sic Epiphanius in hæresi Ariatorum hand procul ab initio, Catholicam Ecclesiam vocat majorem Ecclesiam urbis Alexandriæ, quæ subjactas habebat plures minores Ecclesias.

λίον ὀνομαθῆσα. Hunc locum exscripsit Nicephorus in capite jam citato lib. 15.

φῶσι ἢ ἰσχυρῶν. Hunc Theodori locum descripsit Theophanes in Chronico pag. 97. suppresso tamen ejus nomine.

τὸν ἢ ἄλιον κρυπῶν. Scribendum est κρυπῶν, ut legitur apud Theophanem in Chronico pag. 97. ubi hunc Theodori nostri locum describit.

κατὰ πατριὰς διηγήθῃσαν. Pessime Musculus vertit: Contra fraternitatem divisi sunt. Quasi legoretur κατὰ πατριὰς. πατριὰ Græcè dicitur, factio. Unde πατριάζειν est dissidium excitare, & populum in factiones divideri. Vetus Auctor apud Suidam in verbo πατριὰ. ἀναστάσι, inquit, ὁ σιλντιῖαι. ἢ ἰουθιμῶν πατριάρχῃ κωσταντῖνῃ πόλει καθ' ἑλὴν κατὰ σκευῶν μετὰ τῶν ἰσχυρῶν. Porro Anthimus & Timocles eas factiones excitasse videntur in Ecclesia CP. licet Theodorus noster id aperte non dicat. Videntur autem fuisse Presbyteri. Ait enim Theodorus eos qui Chalcedonensem Synodum sectabantur, collectas egisse cum Anthimo. Anthimus ergo Presbyter fuit, qui plebem colligebat. Cæterum hic Theodori locus extat etiam apud Nicephorum in lib. 15. capite citato. Sed corruptè apud eum editur, ὅσοι ἢ ἐκ σφοδρῶς ἐκείνῳ ἰσχυρῶν, pro ἐκείνῳ.

πίστε. ὁρισμένῳ τῶν ἐν χαλκιδόνι καὶ βίαισι. Totum hunc Theodori locum descripsit Theophanes in Chronico pag. 97. & Nicephorus in lib. 15. cap. 28.

ἐν δὲ τῶν λαῶν εἰς διαίρεσιν ἤγαγεν. Mallem scribere ἰσχυρῶν ἢ τῶν λαῶν, &c.

χειροτονεῖ ἐν δὲ ἐπίσκοπον ἀπαμείας ἰω* Scribendum est procul dubio ἰωάννης, ut legitur apud Theophanem in Chronico pag. 98. Fallitur tamen Theodorus Lector, eumque secutus Theophanes, qui Joannem à Petro Fullone Apamensem Episcopum factum esse scribunt Principatu Leonis Augusti, paulò post quam Petrus Fullo, pulso Martyrio Antiochenam sedem occupasset. Non enim eo tempore Joannes à Petro factus est Episcopus, sed aliquanto post, cum regnante Basilisco idem Petrus ab Aluro Antiochiam remissus fuisset. Id manifestissime docet Auctor gestorum de nomine Acacii quæ à Jacobo Sirmundo sunt edita. Illo enim tempore quo de Petro damnatus

retulerat; non longe post etiam de Petro & Joanne scripserat; Petrum apud Constantinopolim monasterium gubernasse. Sed hoc propter crimina delicto, Antiochiam fugisse. Ibi, pulso Martyrio Cætholico Episcopo per hereticos, sedem, ipsius occupasse, continuoque damnatum à Leone tunc Principe ad Oasitanum exilium esse directum. De quo lapsus Constantinopolim rediisse, ac dedisse fidem quod nullas ulterius turbas facere prorsus aude-ret. Sed sicut superius dictum est, Basilioi temporibus, à Timotheo illo damnato qui Constantinopolim venerat, ad Antiochiam remissus fuisse, ut iterum illuc Episcopatum teneret. Quo factò idem Petrus Joannem quendam Presbyterum ordina-t Apameæ Episcopum. A quibus non receptus venit Antiochiam & Petrum Episcopatus sui pellit auctorem & invadit ejus Ecclesiam. Quos iterum damnatos dicit Acacius, petens ab Apostolica sede, ut si forte ad eam confugerent, nec visum dignos haberet; & si jam aliquam indulgentiam forsitan impetrassent, irritam esse debere, nec eorum penitentiã recipiendam esse. Eadem ferè leguntur in epistola Synodica Felicis Papæ ad universos Presbyteros & Archimandritas Constantinopoli & per Bithyniam residentes, & apud Liberatum in Breviario, capite 18. Ex quibus apparet verissimum esse id quod dixi, Petrum scilicet Fullonem, non in prima invasione Episcopatus Antiocheni, id est anno Christi 451. sed in secunda quæ sub Basilico Tyranno contigit, Joannem Apamenis Episcopum ordinasse. Quam ob causam damnatus est ab Acacio in Synodo Constantinopolitana. Idque manifestè docet Acacius ipse in epistola quam ea de re scripsit ad Simplicium Papam, cujus excerpta referuntur in gestis de nomine Acacii.

ἄπο καθαιρέσεως. In Chronico Theophanis pag. 98. scriptum est ἄπο καθαιρέσεων ὄντα, quod idem valet ac καθαιρέσειν.

παραδίδοιαι εἰς ἔξοριον. In Oasitanum exilium missus esse dicitur Fullo in gestis de nomine Acacii, quæ paulò ante citavi. Ex quibus corrigendus est Liberatus in Breviario, capite 18.

Ἰούλιος ὁ κοινὸς Ἰουλιανός. Idem legitur apud Theophanem in Chronico pag. 98. De hoc Juliano Martyrii successore loquitur etiam Victor Turonensis in Chronico.

Ἰεροπολίτης ἐν τῷ τῷ πρῶτῳ. Extat hic locus apud Theophanem in Chronico pag. 97. & apud Nicephorum in lib. 15. cap. 22. Porro de Ecclesia sancti Thomæ quæ τῶν ἀμαρτιῶν, dicebatur, mentio fit apud Codinum in originibus Constantinopolitanis pag. 52.

ἢ κῆρι κατὰ δῶ. Eadem verba leguntur in Chronico Theophanis pag. 103.

κατὰ συνειρήνη. Nemo est qui non videat scribendum esse γιγνέσθαι. Paulò post ubi legitur ἐπιω τῷ συμβεβηκυῖ ἡ τῆς δυνάμει μίλλοντες, scribendum puto, μόνον ἢ τῷ γιγνέσθαι ἡ τῆς δυνάμει μίλλοντες, &c.

γινώσκῃς ἢ κῆρι κατὰ δῶ. Melius εἰσελάθῃν scribitur apud Suidam in verbo γινώσκῃς. Idem refertur à Nicephoro in lib. 15. cap. 23. & apud Theophanem in Chronico. Sed in Theophane

A perperam excusum est φάτασμα δαιμονίου pro φάσμα.

Βασίλειον ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ἀνορθώσῃ. Idem habet Theophanes in Chronico pag. 103. ἢ τῷ φάσματι ἐν μὲν ἱπποδρόμῳ ζῶντα τὸν ἴδιον πατέρα ἐν τῷ καθίσματι τῷ ἱπποδρόμῳ, emendandus est igitur Victor Turonensis in Chronico, ubi scribit, Leonem in septimo contra consuetudinem coronatur. Lego: In Hippodromo contra consuetudinem coronatur. Id enim ut novum atque infuctum notat Victor, quod cum superiores Imperatores Constantinopolitani jam inde à Valentis Augusti temporibus, in septimo coronari soliti essent, primus Zeno in Hippodromo coronatus sit, sive ἐν τῷ καθίσματι τῷ ἱπποδρόμῳ, ut loquitur Theophanes. Eadem voce utitur Auctor Chronici Alexandrini in Constantino, Januario & Justo Coss. ubi agit de Circo quem Constantinopoli condidit Constantinus. ποιεῖς ἐν αὐτῷ καθίσματι θῆναι βασιλικὴν καὶ ἡμιότιον τῷ ἐν Ῥώμῃ ὄντι. Id est: Tribunal in eo fecit unde Imperator ludos Circusæ spectaret, ad similitudinem ejus quod est Roma. Addit idem Scriptor, eundem Constantinum juxta Circum sive Hippodromum adificasse palatium, & in eo construxisse ascensum per cochleam ad καθίσμα seu Tribunal Circi. Eiusdem loci iterum meminit paulò post, Gallicano & Symmacho Coss. Post Zenonem reliqui deinceps Imperatores in Circo coronati sunt. De Anastasio id discretè testatur Theophanes in Chronico, pagina 117.

καὶ τῶν τῶν ἀπ' αὐτῶ. Apud Theophanem in Chronico pagin. 103. ubi hic Theodori locus describitur, excusum est, καὶ τῶν τῶν συζυγῶν. Quam scripturam in interpretatione mea secutus sum.

ὄρθρον ἀτακτοῦ ἀλεξανδρίων. Posset etiam legi ἀτάκτων, quemadmodum scribitur apud Nicephorum in libro 16. cap. 7. & apud Theophanem in Chronico pag. 104.

ὄρθρον καὶ λεγομένου οὐκ ἄγνωστον. Sic etiam legitur apud Theophanem in Chronico, paginã jam citatã, ubi hic Theodori locus describitur, suppresso tamen ejus nomine. Sed difficultas est quidnam fuerit οὐκ ἄγνωστον, utrum porticus, an aliud quidpiam. Certè ædificium quoddam, seu opus publicum Constantinopoli ita dictum fuisse testatur Cedrenus in Justiniano, anno 5. ejus Imperii, τότε δὲ ἐνεργήσῃ καὶ τὸ οὐκ ἄγνωστον.

μετ' εὐχῆς ἐπέσειψεν. Procul dubio scribendum est, μετ' εὐχῆς, ut legitur apud Theophanem, & apud Nicephorum in locis jam citatis.

διελίχθη ὁ μοναχὸς ἐλύμισσι. In Chronico Theophanis pag. 105. ubi hic Theodori locus describitur, desunt hæc verba, ὁ μοναχὸς ἐλύμισσι.

ἢ τὰ δῶκα τῷ θεῷ ἀπέδωκε. Intelligit jus Patriarchicum, sive jus ordinationis Metropolitanorum ac reliquorum Episcoporum, quod Basiliscus datis antencyclis litteris, restituit Ecclesiæ Constantinopolitanæ, ut docet Evagrius noster

Pag. 556.

Pag. 557.

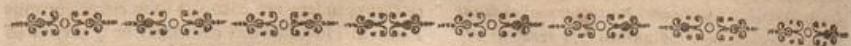

in libro 3. cap. 7. ad quem locum vide, si placet, quæ notavi.

ἰν βυσσίοις. De loco in quo Basiliscus tyrannus interit, dissentiunt antiqui Scriptores. Marcellinus quidem in Chronico, & ex illo Jordanes in libro de Successione Regnorum, Basiliscum in oppido Cappadociæ Limnis periisse tradunt, quibus consentit Auctor Chronici Alexandrini; sed Victor Turonensis in Chronico. Basiliscum Saimis Cappadociæ mortuum esse scribit cum uxore ac liberis. Quod quidem propius accedit ad scripturam Theodori nostri. Theophanes vero

in Chronico pag. 107. Basiliscum unâ cum uxore & liberis Cuculum Cappadociæ deportatum fuisse scribit.

Ἰουμάδων ἢ προκόπιον. Idem legitur apud Theophanem in Chronico pag. 109. De motu Marciani & Procopii loquitur etiam Candidus Iaurus in lib. 2. Hist. & Malchus in excerptis legationum pag. 68. editionis Augustanæ, ubi *προκόπιον ἢ Ἰουμάδων* vocat quos Theodorus ac Theophanes Procopium & Romulum appellant. Contigit porro hic motus Indictione quarta, Placido Ioh. Cof.

HENRICI VALESII
ANNOTATIONES
IN EXCERPTA EX LIBRO II.
HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ
THEODORI LECTORIS.

Aπὸ δεκαοκτὼ μιλίων. Theophanes in Chronico pag. 114. scriptum habet *δωτὶ δέκα μιλίων*. Sed vulgatam Theodori nostri Lectionem retinuit Nicephorus in libro 16. cap. 10. De hac translatione reliquiarum Eustathii, Victor Turonensis ita scribit: *Post Consulatum tertium Longini viri clarissimi Calendio Antiochenus Episcopus, reliquias prædecessoris sui Eustathii Episcopi & Confessoris, ex Philippis Macedonia collegit, & Antiochiam summo cum honore perdidit.*

τὸ κατὰ ματθῶσι ἐναφελίον. Hic Theodori locus extat apud Suidam aliquot vocibus auctior in voce *Θήβα*.

πάλιν βασιλικὴς ἱερῶτον. Delenda est vox *πάλιν*, utpote superflua.

Pag. 558. *ἰν πρὸ ἄλλω σιφάτω.* Assentior Christophorono & Savilio, qui ad oram sui codicis emendarunt *ἰν τῷ ἀγίῳ σιφάτω*. Certè Ecclesia sancti Stephani erat in Palatio, ut docet Codinus in originibus Constantinopolitanis. Alexander Monachus in Enchomio sancti Barnabæ apud Surium in tomo tertio, de hac re ita scribit: *Evangelium illud Imperator in manu suâ sumpsit, & deosculatus est; atque multo exornatum in Palatio suo reposuit, ubi ad hodiernum usque diem servatur, & in magna quinta Pascha Feria quotannis in Palatio oratorio Evangelium ex eo libro recitatur.*

προδοσία τῆς γαμιτῆς προκένδου. Hunc locum supplevi ex Theophanis Chronico pag. 114. ubi ita scribitur: *προδοσί τῆ ἀδελφῆ τῆς γαμιτῆς προκένδου, ἀφ' ἧ παραφθέντ' ἐπὶ Ἰουλιανῶν.* Verum in Theophane, perinde ac in Theodoro nostro

A corrigendum est *προκένδου*. Fuit hic Trocundus frater Hilli Magistri officiorum. Qui Conlatum gessit anno Christi 482. una cum Severino. Sic enim in Chronico Marcellini hic annus notatur Indictione quinta, Trocundo & Severino Cof. Nec aliter in Chronico Alexandrino. Ex quo emendandum est Chronicon Victoris Turonensis, in quo scriptum est: *Trocundo V. C. Cof.*

ἐν ἰδέσῃ. Hujus Edessenæ scholæ nullam alibi mentionem reperio. Cassiodorus quidem in præfatione divinarum Institutionum scribit, suâ adhuc ætate Nisibi scholam fuisse Ecclesiasticorum dogmatum. Sed Cassiodorum memoriæ vitio lapsum esse existimo, & Nisibin urbem pro Edessa posuisse. Nisibis enim Cassiodori ætate sub ditione Persarum erat, jam inde à temporibus Joviani Augusti qui Persis eam tradiderat. De hac Edessena schola iterum loquitur Theodorus infra, ubi eam à Zenone sublatam esse dicit.

προκαθήμενον τῷ τόπῳ. Ante hæc verba sub distinctionem apposui, prorsus necessariam. Quod cum Musculus non animadvertisset, pessime hunc locum interpretatus est. Porro hæc verba duobus modis intelligi possunt; aut de iis qui huic Edessenæ scholæ præerant; aut de ipsis Episcopis qui Edessenam Ecclesiam administrabant. Vocabulum enim *τόπος* utrumque significare non incommode potest. Certè Ibas Edessenus Episcopus Nestorianam hæresin fovisse à plebriusque existimatus est, ut constat ex actis Chalcedonenis Concilii.